

24855 *LLEI 26/1992, de 10 de novembre, per la qual s'aprova l'Acord de cooperació de l'Estat amb la Comissió Islàmica d'Espanya. («BOE» 272, de 12-11-1992.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapigheu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Exposició de motius

Amb data 28 d'abril de 1992, el Ministre de Justícia, habilitat a aquest efecte pel Consell de Ministres, va subscriure l'Acord de cooperació de l'Estat amb la Comissió Islàmica d'Espanya, que ha de regir les relacions de cooperació de l'Estat amb les comunitats de confessió musulmana establertes a Espanya, integrades en aquesta Comissió i inscrites en el Registre d'entitats religioses.

Aquestes relacions s'han de regular per una llei aprovada per les Corts Generals, d'acord amb el que disposa l'article 7.1 de la Llei orgànica 7/1980, de 5 de juliol, de llibertat religiosa.

Article únic.

Les relacions de cooperació de l'Estat amb la Comissió Islàmica d'Espanya es regeixen pel que disposa l'Acord de cooperació que s'incorpora com a annex a aquesta Llei.

Disposició final primera.

Es faculta el Govern perquè, a proposta del ministre de Justícia i, si s'escau, conjuntament amb els ministres competents per raó de la matèria, dicti les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquesta Llei.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 10 de novembre de 1992.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
Felipe González Márquez

ANNEX

Acord de cooperació de l'Estat espanyol amb la Comissió Islàmica d'Espanya

Exposició de motius

La Constitució espanyola de 1978, en configurar un Estat democràtic i pluralista, ha significat un canvi profund en l'actitud tradicional de l'Estat davant el fet religiós, i ha consagrat com a fonamentals els drets d'igualtat i llibertat religiosa, l'exercici dels quals garanteix amb la màxima amplitud permesa per les exigències derivades

del manteniment de l'ordre públic protegit per la llei i pel respecte als drets fonamentals dels altres.

Aquests drets, concebuts originàriament com a drets individuals dels ciutadans, també s'estenen, per derivació, a les confessions o comunitats en què aquells s'integren per al compliment comunitari dels seus fins religiosos, sense necessitat d'autorització prèvia, ni de la seva inscripció en cap registre públic.

Des del respecte més profund a aquests principis, l'Estat, també per imperatiu constitucional, està obligat, en la mesura que les creences religioses de la societat espanyola ho demanin, al manteniment de relacions de cooperació amb les diferents confessions religioses, i això ho pot fer en formes diverses amb les confessions inscrites en el Registre d'entitats religioses.

La Llei orgànica de llibertat religiosa estableix la possibilitat que l'Estat concreti la seva cooperació amb les confessions o comunitats religioses, mitjançant l'adopció d'acords o convenis de cooperació, quan aquelles, degudament inscrites en el Registre d'entitats religioses, hagin assolit a la societat espanyola, a més, un arrelament que, pel nombre dels creients i per l'extensió del seu credo, sigui evident o notori. Aquest és el cas de la religió islàmica, de tradició secular al nostre país, amb una importància rellevant en la formació de la identitat espanyola, representada per diferents comunitats d'aquesta confessió, inscrites en el Registre d'entitats religioses i integrades en alguna de les dues federacions igualment inscrites, denominades Federació Espanyola d'Entitats Religioses Islàmiques i Unió de Comunitats Islàmiques d'Espanya, que, al seu torn, han constituït una entitat religiosa inscrita amb la denominació de «Comissió Islàmica d'Espanya», com a òrgan representatiu de l'islam a Espanya davant l'Estat per a la negociació, signatura i seguiment dels acords adoptats.

Per donar resposta als desitjos formulats per les dues federacions, expressió de la voluntat dels musulmans espanyols, i després de les oportunes negociacions, es va arribar a la conclusió del present Acord de cooperació, en el qual s'aborden assumptes de gran importància per als ciutadans de religió islàmica: estatut dels dirigents religiosos islàmics i imams, amb determinació dels drets específics que deriven de l'exercici de la seva funció religiosa, situació personal en àmbits de tanta importància com la Seguretat Social i forma de compliment dels deures militars; protecció jurídica de les mesquites de culte; atribució d'efectes civils al matrimoni celebrat segons el ritu religiós islàmic; assistència religiosa en centres o establiments públics; ensenyament religiós islàmic en els centres docents; beneficis fiscals aplicables a determinats béns i activitats de les comunitats que pertanyen a les federacions que constitueixen la Comissió Islàmica d'Espanya, commemoració de festivitats religioses islàmiques i, finalment, col·laboració de l'Estat amb aquesta Comissió a fi de conservar i fomentar el patrimoni històric i artístic islàmic.

En la negociació d'aquest Acord, s'ha procurat sempre tenir el respecte més escrupolós a la voluntat negociadora dels interlocutors religiosos, com la millor expressió dels continguts doctrinals específics del credo religiós islàmic i de les peculiars exigències de consciència que en deriven, per fer possible que sigui real i efectiu l'exercici del dret de llibertat religiosa dels creients musulmans.

Article 1.

1. Els drets i obligacions que deriven de la Llei per la qual s'aprova aquest Acord són aplicables a les comunitats islàmiques inscrites en el Registre d'entitats religioses, que formen part de la Comissió Islàmica d'Espanya o d'alguna de les federacions islàmiques inscrites integrades en aquesta Comissió, o que posteriorment s'incorpor-

rin, mentre la seva pertinença a aquestes estigui inscrita en aquest Registre.

2. La incorporació de les comunitats i federacions islàmiques a la Comissió Islàmica d'Espanya, als efectes de la seva constància en el Registre d'entitats religioses, s'acredita mitjançant una certificació expedida pels representants legals corresponents, amb la conformitat de l'esmentada Comissió. L'anotació en el Registre de la seva baixa o exclusió s'ha de practicar a instància de l'entitat interessada o de la Comissió Islàmica d'Espanya.

3. La certificació de fins religiosos que exigeix el Reial decret 142/1981, de 9 de gener, per a la inscripció de les entitats associatives religioses que es constitueixin com a tals, d'acord a l'ordenament de les comunitats islàmiques, pot ser expedida per la Federació a què pertanyin, amb la conformitat de la Comissió Islàmica d'Espanya, o per aquesta si no formen part de cap federació.

Article 2.

1. A tots els efectes legals, són mesquites o llocs de culte de les comunitats islàmiques que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya els edificis o locals destinats de manera exclusiva a la pràctica habitual de l'oració, formació o assistència religiosa islàmica, quan així ho certifiqui la comunitat respectiva, amb la conformitat de l'esmentada Comissió.

2. Els llocs de culte de les comunitats islàmiques membres de la Comissió Islàmica d'Espanya gaudeixen d'inviolabilitat en els termes establerts per les lleis. En cas d'expropiació forçosa, ha de ser escoltada prèviament la Comissió Islàmica d'Espanya, i no poden ser demolits sense ser prèviament privats del seu caràcter sagrat, llevat dels casos que preveuen les lleis, per motius d'urgència o perill. També estan exceptuats de l'ocupació temporal i imposició de servituds en els termes que preveu l'article 119 de la Llei d'expropiació forçosa.

3. L'Estat respecta i protegeix la inviolabilitat dels arxius i altres documents que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya, així com les seves comunitats membres.

4. Els llocs de culte poden ser objecte d'anotació en el Registre d'entitats religioses.

5. Els cementiris islàmics gaudeixen dels beneficis legals que estableix el número 2 d'aquest mateix article per als llocs de culte.

Es reconeix a les comunitats islàmiques que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya el dret a la concessió de parcel·les reservades per als enterraments islàmics en els cementiris municipals, així com el dret a tenir cementiris islàmics propis. S'han d'adoptar les mesures oportunes per a l'observança de les regles tradicionals islàmiques, relatives a inhumacions, sepultures i ritus funeraris que s'han de realitzar amb la intervenció de la comunitat islàmica local. Es reconeix el dret a traslladar als cementiris que pertanyen a les comunitats islàmiques els cossos dels difunts musulmans, tant els actualment inhumats en cementiris municipals, com els d'aquells la mort dels quals es produeixi en una localitat en la qual no hi hagi cap cementiri islàmic, amb subjecció al que disposa la legislació de règim local i de sanitat.

Article 3.

1. Als efectes legals, són dirigents religiosos islàmics i imams de les comunitats islàmiques les persones físiques dedicades, amb caràcter estable, a la direcció de les comunitats a què es refereix l'article 1 del present Acord, a la direcció de l'oració, formació i assistència religiosa islàmica i acreditin el compliment d'aquests requisits mitjançant una certificació expedida per la comunitat a què pertanyin, amb la conformitat de la Comissió Islàmica d'Espanya.

2. En cap cas les persones expressades al número anterior estan obligades a declarar sobre fets que els hagin estat revelats en l'exercici de les seves funcions de culte o d'assistència religiosa islàmica, en els termes legalment establerts per al secret professional.

Article 4.

1. Els imams i dirigents religiosos islàmics estan subjectes a les disposicions generals del servei militar. Si ho sol·liciten, se'ls poden assignar missions que siguin compatibles amb les funcions religioses.

2. Els estudis que es cursin per a la formació religiosa de les persones a què es refereix l'article 3, en els centres islàmics reconeguts pel Ministeri d'Educació i Ciència, donen dret a pròrroga en la incorporació a files de segona classe, en els termes establerts a la vigent legislació del servei militar.

Per a la sol·licitud de la pròrroga, s'han d'acreditar els estudis mitjançant una certificació expedida pel centre islàmic corresponent.

Article 5.

D'acord amb el que disposa l'article 1 del Reial decret 2398/1977, de 27 d'agost, les persones que reuneixen els requisits esmentats al número 1 de l'article 3 d'aquest conveni estan incloses en el règim general de la Seguretat Social, assimilades a treballadors per compte d'altri. Les comunitats islàmiques respectives han d'assumir els drets i les obligacions establertes per als empresaris en el règim general de la Seguretat Social.

Article 6.

Als efectes legals, són funcions islàmiques de culte, formació i assistència religiosa les que ho siguin d'acord amb la llei i la tradició islàmica, emanades de l'Alcorà o de la Sunna i protegides per la Llei orgànica de llibertat religiosa.

Article 7.

1. S'atribueix efectes civils al matrimoni celebrat segons la forma religiosa establerta a la llei islàmica, des del moment de la celebració, si els contraents reuneixen els requisits de capacitat que exigeix el Codi civil.

Els contraents han d'expressar el consentiment davant alguna de les persones expressades al número 1 de l'article 3 i, almenys, dos testimonis majors d'edat.

Per al ple reconeixement d'aquests efectes, és necessària la inscripció del matrimoni en el Registre Civil.

2. Les persones que vulguin inscriure el matrimoni celebrat en la forma prevista al número anterior han d'acreditar prèviament la seva capacitat matrimonial, mitjançant una certificació expedida pel Registre Civil corresponent. No es pot practicar la inscripció si s'ha celebrat el matrimoni transcorreguts més de sis mesos des de l'expedició de la certificació.

3. Una vegada celebrat el matrimoni, el representant de la comunitat islàmica en què s'hagi contret, ha d'enviar al Registre Civil, per a la seva inscripció, una certificació acreditativa de la celebració del matrimoni, en la qual han de constar les circumstàncies que exigeix la legislació del Registre Civil.

4. Sense perjudici de les responsabilitats que pertorquin i dels drets adquirits de bona fe per terceres persones, la inscripció del matrimoni celebrat de conformitat amb el present acord també pot ser promoguda en qualsevol moment, mitjançant la presentació de la certificació diligenciada a què es refereix el número anterior.

5. Les normes d'aquest article relatives al procediment per fer efectiu el dret que aquest estableix s'han

d'ajustar a les modificacions que en el futur es produeixin en la legislació del Registre Civil, prèvia audiència de la Comissió Islàmica d'Espanya.

Article 8.

1. Es reconeix el dret dels militars espanyols musulmans, siguin professionals o no, i de totes les persones d'aquesta religió que prestin servei a les Forces Armades, a rebre assistència religiosa islàmica i a participar en activitats i ritus religiosos propis de l'islam, prèvia l'oportuna autorització dels seus caps, que han de procurar fer compatibles amb les necessitats del servei, i facilitar els llocs i els mitjans adequats per al seu desenvolupament.

2. Els militars musulmans que no puguin complir les seves obligacions religioses islàmiques, especialment l'oració col·lectiva en comú de divendres, perquè no hi ha mesquita o, si s'escau, oratori en el lloc de destinació, poden ser autoritzats per al compliment d'aquelles a la mesquita o oratori de la localitat més pròxima, quan les necessitats del servei ho permetin.

3. L'assistència religiosa islàmica ha de ser dispensada pels imams o persones designades amb caràcter estable per les comunitats islàmiques que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya, autoritzades pels comandaments corresponents que han de prestar la col·laboració necessària per a l'exercici de les seves funcions en termes d'igualtat amb els ministres de culte d'altres esglésies, confessions o comunitats religioses que hagin signat acords de cooperació amb l'Estat.

4. Les autoritats corresponents han de comunicar la defunció dels militars musulmans, esdevinguda durant la prestació del servei, a la família del mort.

Article 9.

1. Es garanteix l'exercici del dret a l'assistència religiosa dels internats en centres o establiments penitenciaris, hospitalaris, assistencials o altres anàlegs del sector públic, proporcionada pels imams o persones designades per les comunitats, que han de ser autoritzats pels organismes administratius competents. Les direccions dels centres o establiments públics estan obligades a transmetre a la comunitat islàmica corresponent les sol·licituds d'assistència religiosa rebudes dels interns o dels seus familiars, si els mateixos interessats no estan en condicions de fer-ho.

L'assistència religiosa que preveu aquest article comprèn la que es dispensi als moribunds, així com les honres fúnebres del ritu islàmic.

2. En tot cas, l'assistència religiosa a què es refereix el número anterior s'ha de prestar amb ple respecte al principi de llibertat religiosa i amb observança de les normes d'organització i règim intern dels centres, lliure i sense cap limitació d'horari. Pel que fa als establiments penitenciaris, l'assistència religiosa s'ha de fer d'acord amb el que disposa la legislació penitenciària.

3. Les despeses que originin el desenvolupament de l'assistència religiosa han de ser sufragades en la forma que acordin els representants de la Comissió Islàmica d'Espanya, amb la direcció dels centres i establiments públics que preveu el número 1 d'aquest article, sense perjudici de la utilització dels locals que, amb aquesta finalitat, hi hagi en els centres o establiments esmentats.

Article 10.

1. A fi de donar efectivitat al que disposen l'article 27.3 de la Constitució, així com la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, i la Llei orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'ordenació general del sistema educatiu, es garanteix als alumnes musulmans, als seus pares i als òrgans escolars de govern que ho sol·licitin, l'exercici del dret dels primers a rebre ensenyament religiós islàmic en els centres docents públics i privats concertats, sempre que, pel que fa a aquests últims, l'exercici d'aquell dret no entri en contradicció amb el caràcter propi del centre, en els nivells d'educació infantil, educació primària i educació secundària.

licitin, l'exercici del dret dels primers a rebre ensenyament religiós islàmic en els centres docents públics i privats concertats, sempre que, pel que fa a aquests últims, l'exercici d'aquell dret no entri en contradicció amb el caràcter propi del centre, en els nivells d'educació infantil, educació primària i educació secundària.

2. L'ensenyament religiós islàmic ha de ser impartit per professors designats per les comunitats que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya, amb la conformitat de la federació a què pertanyin.

3. Els continguts de l'ensenyament religiós islàmic, així com els llibres de text relatius a aquest, han de ser proporcionats per les comunitats respectives, amb la conformitat de la Comissió Islàmica d'Espanya.

4. Els centres docents públics i els privats concertats a què fa referència el número 1 d'aquest article han de facilitar els locals adequats per a l'exercici del dret que en aquest article es regula, sense que pugui perjudicar el desenvolupament de les activitats lectives.

5. La Comissió Islàmica d'Espanya, així com les seves comunitats membres, poden organitzar cursos d'ensenyament religiós en els centres universitaris públics, i poden utilitzar els locals i mitjans d'aquests, d'acord amb les autoritats acadèmiques.

6. La Comissió Islàmica d'Espanya, així com les comunitats que hi pertanyen, poden establir i dirigir centres docents dels nivells educatius que s'esmenten al número 1 d'aquest article, així com universitats i centres de formació islàmica, amb submissió a la legislació general vigent en la matèria.

Article 11.

1. La Comissió Islàmica d'Espanya i les comunitats que la integren poden recollir lliurement dels seus membres prestacions, organitzar col·lectes públiques i rebre ofrenes i liberalitats d'ús.

2. A més dels conceptes indicats al número anterior, tenen la consideració d'operacions no subjectes a cap tribut:

a) El lliurament gratuït de publicacions, instruccions i butlletins interns, de caràcter religiós islàmic, realitzat directament als membres per les comunitats que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya.

b) L'activitat d'ensenyament religiós islàmic en els centres de la Comissió Islàmica d'Espanya, així com de les seves comunitats membres, destinada a la formació d'imams i de dirigents religiosos islàmics.

3. La Comissió Islàmica d'Espanya, així com les seves comunitats membres, estan exemptes:

A) De l'impost sobre béns immobles i de les contribucions especials que, si s'escau, corresponguin pels següents béns immobles de la seva propietat:

a) Les mesquites o llocs de culte i les seves dependències o edificis i locals annexos, destinats al culte, assistència religiosa islàmica, residència d'imams i dirigents religiosos islàmics.

b) Els locals destinats a oficines de les comunitats que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya.

c) Els centres destinats únicament a la formació d'imams i dirigents religiosos islàmics.

B) De l'impost sobre societats, en els termes que preveuen els números dos i tres de l'article 5 de la Llei 61/1978, de 27 de desembre, reguladora d'aquell.

De l'impost sobre societats que grava els increments de patrimoni obtinguts a títol gratuït, sempre que els béns i drets adquirits es destinin a activitats religioses islàmiques o assistencials.

C) De l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, sempre que els respectius

béns o drets adquirits es destinin a activitats religioses o assistencials, en els termes establerts en el text refós de la Llei de l'impost, aprovat pel Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre, i el seu Reglament, aprovat pel Reial decret 3494/1981, de 29 de desembre, per als requisits i procediments per al gaudi d'aquesta exempció.

4. Sense perjudici del que preveuen els números anteriors, la Comissió Islàmica d'Espanya, així com les seves comunitats membres i les associacions i entitats creades i gestionades per aquestes que es dediquin a activitats religioses, beneficodocents, mèdiques o hospitalàries o d'assistència social, tenen dret als beneficis fiscals que l'ordenament juridicocreditari de l'Estat espanyol prevegi en cada moment per a les entitats sense fi de lucre i, en tot cas, als que es concedeixin a les entitats benèfiques privades.

5. La legislació fiscal ha de regular el tractament tributari aplicable als donatius que es realitzin a les comunitats que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya, amb les deduccions que, si s'escau, es puguin establir.

Article 12.

1. Els membres de les comunitats islàmiques que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya que ho desitgin, poden sol·licitar la interrupció de la feina els divendres de cada setmana, dia de rís col·lectiu obligatori i solemne dels musulmans, des de les tretze trenta fins a les setze trenta hores, així com la conclusió de la jornada laboral una hora abans de la posta del sol, durant el mes de dejuni (Ramadà).

En tots dos casos, és necessari l'acord previ entre les parts. Les hores que es deixin de treballar han de ser recuperades sense cap compensació.

2. Les festivitats i commemoracions que a continuació s'expressen, que segons la llei islàmica tenen el caràcter de religioses, poden substituir, sempre que hi hagi acord entre les parts, les establertes amb caràcter general per l'Estatut dels treballadors, a l'article 37.2, amb el mateix caràcter de retribuïdes i no recuperables, a petició dels fidels de les comunitats islàmiques que pertanyen a la Comissió Islàmica d'Espanya.

– AL-HIYRA, corresponent al 1r de Muharram, primer dia de l'Any Nou Islàmic.

– AIXURA, desè dia de Muharram.

– IDU AL-MAULID, correspon al 12 de Rabiul Awwal, naixement del Profeta.

– AL-ISRA WA AL-MI'RAY, correspon al 27 de Rayab, data del Viatge Nocturn i l'Ascensió del Profeta.

– IDU AL-FITR, correspon als dies 1r, 2n i 3r de Shawwal i celebra la culminació del dejuni de Ramadà.

– IDU AL-ADHA, correspon als dies 10è, 11è i 12è de Du Al-Hyyah i celebra el sacrifici protagonitzat pel profeta Abraham.

3. Els alumnes musulmans que cursin estudis en centres d'ensenyament públics o privats concertats estan dispensats de l'assistència a classe i de la celebració d'exàmens, el dia de divendres durant les hores a què es refereix el número 1 d'aquest article i en les festivitats i commemoracions religioses anteriorment expressades, a petició pròpia o dels qui n'exerceixen la pàtria potestat o tutela.

4. Els exàmens, oposicions o proves selectives convocades per a l'ingrés en les administracions públiques, que s'hagin de celebrar els dies a què es refereix el número anterior, han de ser assenyalats, per als musulmans que ho sol·licitin, en una data alternativa, quan no hi hagi una causa motivada que ho impedeixi.

Article 13.

L'Estat i la Comissió Islàmica d'Espanya han de col·laborar en la conservació i el foment del patrimoni històric, artístic i cultural islàmic a Espanya, que ha de continuar al servei de la societat per a la seva contemplació i estudi.

Aquesta col·laboració s'estén a la realització del catàleg i l'inventari de l'esmentat patrimoni, així com a la creació de patronats, fundacions o un altre tipus d'institucions de caràcter cultural, dels quals formen part representants de la Comissió Islàmica d'Espanya.

Article 14.

1. D'acord amb la dimensió espiritual i les particularitats específiques de la llei islàmica, la denominació «halal» serveix per distingir els productes alimentaris elaborats d'acord amb aquesta llei.

2. Per a la protecció de l'ús correcte d'aquestes denominacions, la Comissió Islàmica d'Espanya ha de sol·licitar i obtenir del Registre de la propietat industrial els registres de marca corresponents, d'acord amb la normativa legal vigent.

Una vegada complerts aquests requisits, aquests productes, als efectes de comercialització, importació i exportació, tenen la garantia d'haver estat elaborats d'acord amb la llei islàmica, si porten en els envasos el distintiu corresponent de la Comissió Islàmica d'Espanya.

3. El sacrifici d'animals que es realitzi d'acord amb les lleis islàmiques ha de respectar la normativa sanitària vigent.

4. L'alimentació dels internats en centres o establiments públics i dependències militars, i la dels alumnes musulmans dels centres docents públics i privats concertats que ho sol·licitin, s'ha de procurar que s'adeqüi als preceptes religiosos islàmics, així com a l'horari de menjars durant el mes de dejuni (Ramadà).

Disposició addicional primera.

El Govern ha de posar en coneixement de la Comissió Islàmica d'Espanya les iniciatives legislatives que afectin el contingut d'aquest Acord, perquè aquella pugui expressar la seva opinió.

Disposició addicional segona.

Aquest Acord pot ser denunciat per qualsevol de les parts que el subscriuen, i ho ha de notificar l'una a l'altra amb sis mesos d'antelació.

Així mateix, pot ser objecte de revisió, total o parcial, per iniciativa de qualsevol d'aquestes, sense perjudici de la seva ulterior tramitació parlamentària.

Disposició addicional tercera.

S'ha de constituir una comissió mixta paritària amb representants de l'Administració de l'Estat i de la Comissió Islàmica d'Espanya, per a l'aplicació i el seguiment d'aquest Acord.

Disposició final única.

Es faculta el Govern perquè, a proposta del ministre de Justícia, i, si s'escau, conjuntament amb els ministres competents per raó de la matèria, dicti les disposicions necessàries per al desplegament i l'execució del que disposa aquest Acord.